

Punkt

PUNKTY - STYCZNE

Aranżacja wystawy:
Ula Dulewicz, Anka Leśniak

Koordinacja:
Iwona Zając, Natalia Uryniuk

Wsparcie techniczne:
Robert Sochacki

Druki:
Jarek Bujny, Małgorzata Wesotowska

Opracowanie graficzne katalogu:
Jarek Bujny

Zdjęcia:
Magda Małyjasiak,
Jarek Bujny, Iwona Cała

PUNKTY STYCZNE

Wystawa Międzywydziałowych
Środowiskowych Studiów
Doktoranckich ASP w Gdańsku
w ramach 70-lecia ASP w Gdańsku

wydarzenie towarzyszące festiwalowi Metropolia jest Okey

Centrum św. Jana w Gdańsku, ul. Świętojańska 50

wernisaż 6.12.2015 / 17:00,
wystawa czynna do 17.01.2016, codziennie od 10:00–18:00.

Wystawa PUNKTY STYCZNE jest prezentacją prac studentów II oraz III roku Międzywydziałowych Środowiskowych Studiów Doktoranckich Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Doktorantami gdańskiej uczelni są artyści sztuk wizualnych, architekci oraz projektanci. Są to twórcy korzystający z różnych form wypowiedzi artystycznej, która znajduje zastosowanie zarówno w prezentacjach galeryjnych, jak i w kształtowaniu naszej przestrzeni życiowej, gdzie znaczącą rolę odgrywa architektura i design. Wspólne zajęcia są okazją do spotkania interesujących osobowości twórczych z różnych dziedzin sztuki, wymiany doświadczeń oraz wiedzy.

Pomimo akademickiego podziału na sztuki piękne oraz sztuki projektowe, granica między tymi dwoma aktywnościami okazuje się płynna. Punktem wyjścia do wystawy była Karta Intermediów (Intermedia Chart) autorstwa Dicka Higginsa, która ukazuje nieostrość granic między dziedzinami sztuki współczesnej, a także ich wzajemne przenikanie się. A to, co najciekawsze często dzieje się na styku dyscyplin, stąd więc narodził się pomysł na tytuł wystawy.

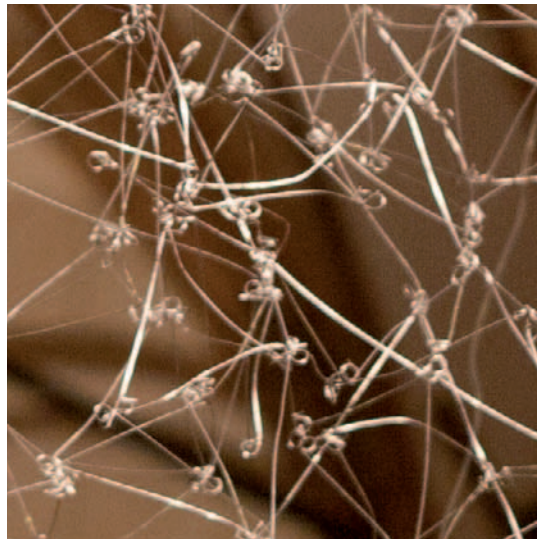
Na ekspozycji znalazły się również prace site-specific zrealizowane specjalnie na wystawę, wchodzące w dialog ze specyfiką wnętrza Centrum św. Jana.

Uczestnicy wystawy: Iwona Cała, Thuy Duong Dang, Dorota Hebel-Łukiańska, Anka Leśniak, Diana Rönnberg, Gabriela Warzycka-Tutak, Iwona Zając, Jarek Bujny, Urszula Dulewicz, Jan Giełda, Filip Ignatowicz, Martyna Jastrzębska, Robert Sochacki, Rafał Synowiec

Na wystawie można także zapoznać się z dokumentacją fotograficzną i filmową prac doktorskich absolwentów studiów doktoranckich ASP w Gdańsku, m.in. Doroty Nieznalskiej, Elżbiety Goldman, Katarzyny Swinarskiej oraz Katarzyny Podpory.

Dang
Thuy
Duong

Plan
2015

Centrum św. Jana w Gdańsku jest obiektem zabytkowym, którego stara architektura kontrastuje z nowymi metalowymi trawersami i systemem oświetlenia zamontowanym wewnątrz ceglanych naw. Obecność tych obiektów i przedmiotów fizycznych w jednym miejscu wskazuje na różnorodne typy myślenia, ukierunkowanego pracami projektowymi.

Instalacja przestrzenna odnosi się do tej wspólnej czynności, jaką jest projektowanie / planowanie, poprzedzające powstawanie fizycznych obiektów i przedmiotów o funkcjach użytkowych. Tym samym uwzględnia sam proces użytkowania wraz ze stanem projektowanym jako kooperacją, co w przypadku Centrum św. Jana należy dostrzegać w dodaniu funkcji wystawienniczej do sakralnej. Wykorzystując niewykorzystaną wysokość budynku, instalacja przestrzenna „Plan” oferuje w Centrum kolejną strefę użytkowania.

Jarosław Bujny

Votive images

Kontekst kościoła nadaje pracom wartości wotywnie, dziękczynne, błagalne. Dary składane w podziękę, za wysłuchanie modlitwy, lub w określonej intencji.

Human?

2015

Człowiek maszyna, człowiek zastępowany przez urządzenia, człowiek zdegradowany, zastąpiony, zmechanizowany. Z wymienialnymi częściami, naprawiany, biologicznie uzupełniany przez mechanizmy. Szczęśliwy i niepotrzebny.

Wotant

2015

mortiferum immortalitatem

Nieskończone namnażanie powodujące zaduszenie, dążące w podziale do nieśmiertelności i śmierci jednocześnie. Nieskończony proces podziału i rozrastania się. Neoplazm. Mutowanie, mutant. Wotum, obraz wotywny. Oby nas to nie spotkało.

human?

Iwona Cała

Zobaczyć miejsce

2015

„Zobaczyć miejsce” to praca dokumentacyjna poświęcona konkretnemu miejscu – kościołowi świętego Jana. Dokumentacja fotograficzna jest stałym elementem pracy architekta i jednym z najważniejszych źródeł informacji o cechach miejsca. Zwykle jednak sprowadzana jest do wykonania standardowych szerokich ujęć pokazujących jak najwięcej w jednym kadrze i traktowana jest pomocniczo. Chcę pokazać, że zawężenie kadru na etapie dokumentacji może być źródłem inspiracji i nieść dodatkowe, wartościowe treści. Chcę zbliżyć się do dokumentowanego obiektu na odległość ramienia, zobaczyć faktury i wzory ścian, podłóg, odkryć detale, które giną w natłoku informacji gromadzonych na ogólnych fotografiach.

Zdjęcia, w których trudno ocenić skalę fotografowanego obiektu, ze względu na brak punktów odniesienia, same w sobie stanowią graficzną kompozycję. Tak dokumentowana architektura przestaje być jedynie obiektem o określonej funkcji, ale zyskuje warstwę łączącą ją ze sztuką: malarstwem, grafiką czy rzeźbą, która pozwala prawdziwie ją zobaczyć.

Inspiracją do powstania pracy jest cytat z książki Bohdana Paczowskiego „Zobaczyć”:

Znaczący odcień jaki dzieli słowo „zobaczyć” od słowa „widzieć”, ginie w innych językach – francuskim, włoskim, niemieckim czy angielskim, sprowadzany potocznie do samego widzenia – voir, vedere, albo see, sehen. Tymczasem „zobaczyć” może wyrażać zarówno olśnienie, jak i zrozumienie. Nie traci świeżości szybkiego spojrzenia, a równocześnie oznacza, że po części wiadomo już, na co się patrzy, skoro się „zobaczyło”.

Urszula
Dulewicz

Krucyfiks
2015

Yan
Helda
/
Jan
Gietda

oBroń
2015

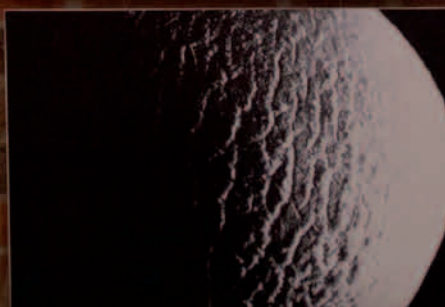
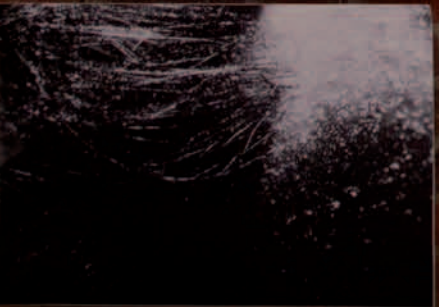
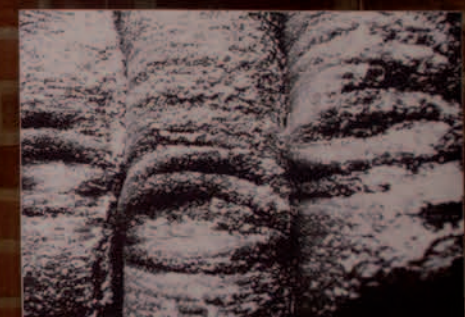
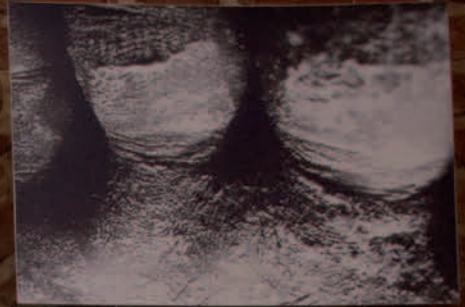
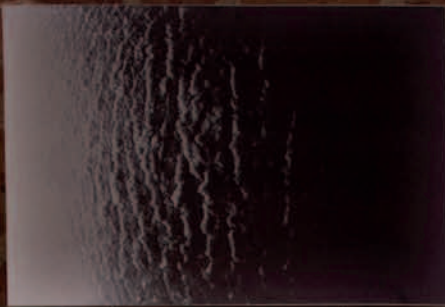
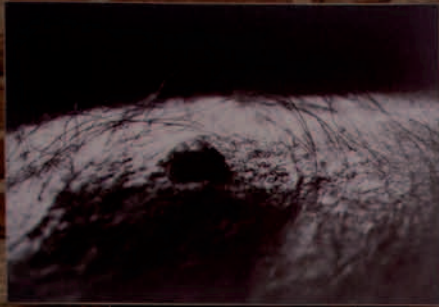

Dorota Hebel-Łukiańska

Forma in vivo / Forma w żywym ciele
2013

Inspiracją do powstałych prac jest ciało, dla mnie forma doskonała, idealna do niezliczonych możliwości kształtowania, pozbawiona przeze mnie wulgarności oraz podtekstów. Ciało ludzkie przedstawiam jako nasycone nieskończenie wieloma formami, pozbawione tożsamości, nierealistyczne, odkryte na nowo, poprzez obserwację otaczającego mnie życia codziennego, wykorzystując do tego wyłącznie moją wyobraźnię. Przedstawiony przeze mnie cykl fotografii to zapis tekstury, naturalności, tajemnicy oraz niedoskonałości ciała, które to odzwierciedlają taką rzeczywistość, której na co dzień nie dostrzegamy. Cykl kontrastowych oraz mięsistych prac inspirowany jest niekonwencjonalnym oraz przewrotnym podejściem do fotografii, by móc zobrazować abstrakcyjny świat, któremu się przyglądam. Stworzyłam w ten sposób własny język, odpowiadając na studyjną fotografię zajmującą się ciałem, akceptując jego nagość, naturalność oraz prostotę, a co za tym idzie akceptację, tego co nam najbliższe. W pracach swych posługuję się znacznym kontrastem, ścisłymi kadrami, dodatkową strukturą, rezygnacją z koloru, odsłaniając w ten sposób, wachlarz nierealistycznych obrazów, czerpiąc największą wartość z braku jednoznaczności. Wszystkie zabiegi jakie stosuję w swych fotografiach, mają na celu pozostawienie dowolności interpretacji odbiorcy oraz możliwość odnajdywania w mych pracach skojarzeń jakie nasuwa nam nasza wyobraźnia a które pobudzać mają do poszukiwań tego co nierealistyczne.

Filip Ignatowicz

Made in China czyli Matka Boska Naklejkowa
2015

Kwintesencją i elementarną częścią mojej pracy jest ready-made, obiekt znaleziony – naklejki zakupione w chińskim sklepie typu „Wszystko po 3 zł” w małej miejscowości Lipno między Warszawą a Toruniem. Niezwykłość tego znaleziska podbijał fakt, że był to jedyny egzemplarz takich „cudownych” naklejek, jakby zagubiony pomiędzy innymi stickersami z dinozaurami, lalkami barbie, highschool muscialem czy innymi pokemonami. Do dzisiaj nie jestem pewien czy naklejki, które wtedy kupiłem budzą we mnie większe uczucie oburzenia, czy jednak bardziej mnie śmieszą. Pewne jest, że są dysonansem, czy wręcz oksymoronem. Czymś, co pojawiło się ewidentnie na styku chińskiej myśli produkcyjnej z kulturą europejską, chrześcijańską. Chiński projektant naklejek prawdopodobnie wykorzystał wykrojnik już zastany, albo zwyczajnie bez zrozumienia potraktował wielowiekową tradycję malarstwa europejskiego i postaci widniejące na tych przedstawieniach.

Trudno wyobrazić sobie bardziej kiczowate, jadowite i brokatowe zestawienia kształtów i kolorów. Fascynująca jest zarazem ich kompozycja, która nie pozwala sobie na zmarnowanie większego pola obrazu. To właśnie to horror vacui nakłoniło mnie do zestawienia tych specyficznych świętych wizerunków z połączoną ramą w stylu barokowym.

Kupionych naklejek nie rozpakowałem, nie zdjęłem nawet z nich ceny, traktując je jak istnego białego kruka. Rama, która jest integralną częścią samej pracy i mojego działania podbija absurdalność naklejek i tematu, który poruszają. Jednocześnie jest widocznym punktem styku estetyk i może przede wszystkim kultur. Kultur, na których zderzeniu wydaje mi się, że doszło do pewnego nieporozumienia, a co najmniej faux pas.

Umieszczenie takiej pracy w kościele św. Jana, miejscu specyficznym, funkcjonującym jako przestrzeń wystaw i koncertów, a jednocześnie będącym świątynią, jest pewnego rodzaju próbą, testem polegającym na ponownym włączeniu przedstawień w sytuację dla nich tożsamą. Do tak zaaranżowanej pracy dodają także „puszkę na ofiary za naklejki”, co jest kolejnym elementem sytuującym pracę w kontekście miejsca jej prezentacji - kościele. Zachęcam, żeby widz stał się częścią mojego działania i poczęstował się naklejką za dowolną ofiarą. Naklejki zatem ponownie mogą stać się „obrazkami” i pełnić rolę drobnego sacrum, ale mogą też być tylko i wyłącznie rodzajem gadżetu czy pamiątki z wystawy – to zależy już tylko od odbiorcy.

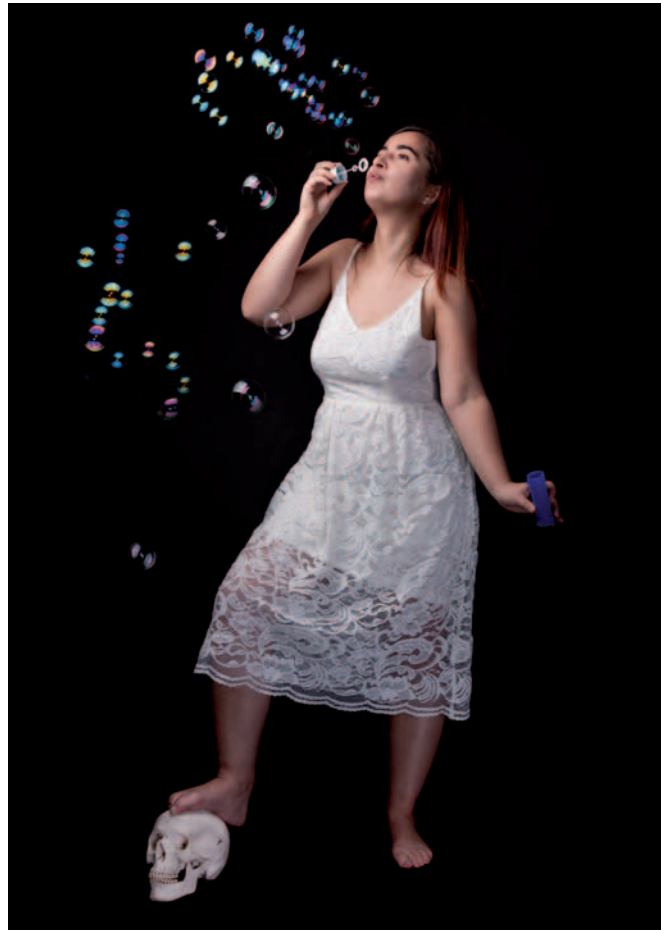
Martyna
Jastrzębska

fragment instalacji: „Wina”
2015

Anna Leśniak

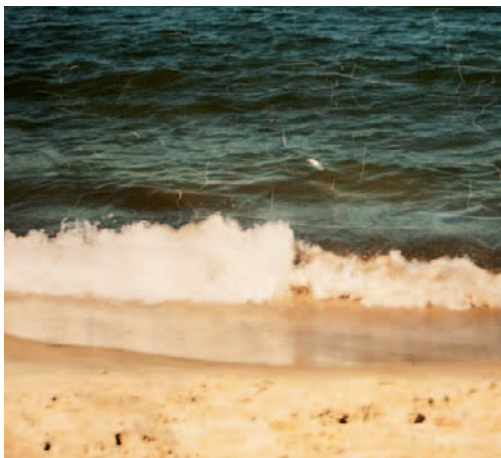

Momento Fruimur / Cieszymy się chwilą
2015

Tytuł pracy – Momento fruimur oznacza Cieszymy się chwilą. Sentencja ta jest zarazem przeciwieństwem i dopełnieniem innej, bardziej znanej - Memento mori - Pamiętaj o śmierci. Praca prowadzi dialog z barokowym dziełem sztuki – epitafum Adelgundy – ukochanej córki Zachariasza Zappio – hojnego donatora kościoła św. Jana, która zmarła przedwcześnie. Wśród bogatej dekoracji składającej się na program ikonograficzny epitafum znajduje się aniołek – putto, trzymający jedną stopę na czaszce i puszczający bańki mydlane. Bańka mydlana była jednym z symboli vanitas – ulotności chwili rozumianej jako kruchość i przemijalność życia. Putto erotek jest zarazem frywolny i poważny. Eros - patron tego, co dziś po lekcji, jaką dał nam Freud, nazwiemy libido – mówi nam o emocjach związanych z cielesną, zmysłową stroną życia. Treść epitafum łączy życie ze śmiercią, przemijalność z wiecznością. Pomoc w realizacji pracy: Agencja Vizualna - agencjavizualna.com

Diana Ronnberg

K(raj)obrazy z cyklu Pozostałości
2009

Fotografia jest dziedziną, która w wyjątkowy sposób współdziała z pamięcią. Budujemy tożsamość swych wspomnień za jej pomocą, lecz świat, który to medium przywołuje jest syntetycznym i gładkim odbiciem rzeczywistości. W cyklu fotografii wyrażam swój stosunek do przemijalności, w krakelurze wspomnień ukazuje się marność ludzkich wysiłków docierania przeszłości poprzez mimetyczne obrazy.

Robert Sochacki

Poszukując codzienności
2005-2015 remix prac video zaprezentowanych w nowej
formie video słuchowiska.
Praca prezentowana jako instalacja video na 3 wózki
z Biedronki, 3 tradycyjne telewizory kineskopowe
i 3 odtwarzacze DVD.

Rafał Synowiec

Odkrywka
2015

Gabriela Warzycka Tutak

Homonimia drugiej płci
2013

Według mitu Platońskiego „Na początku istnieli mężczyźni, kobiety i androgyny; każdy osobnik miał dwie twarze, cztery ręce, cztery nogi i dwa zrosnięte ze sobą tułowia; pewnego dnia rozcięto je na dwie połowy, „jak przecina się na pół jajko”, i odtąd każda z nich starała się odnaleźć drugą: bogowie postanowili następnie, że przez zespolenie się dwóch różnych połówek powstawać mają nowe istnienia ludzkie.”¹

Opowieść ta próbuje wytłumaczyć tylko miłość: podział na płcie zakłada się tu z góry, ja w swojej pracy poruszam temat płynnej, nieukonstytuowanej tożsamości.

Poprzez zapętlenie różnych form wyrazu, dzieło staje się otwarte na interpretację.

¹ Druga płeć Simone de Beauvoir, wydawnictwo Czarna Owca, wydanie Warszawa 2009, str. 31.

Glottis
The glottis is the part of the larynx through which air passes during breathing. It is located between the vocal folds and the aryepiglottic folds.

Vocal folds
The vocal folds are two bands of muscle and ligament that vibrate to produce sound. They are located in the larynx.

Aryepiglottic folds
The aryepiglottic folds are two folds of tissue that separate the larynx from the pharynx. They are located in the larynx.

Aryepiglottic muscles
The aryepiglottic muscles are two muscles that contract to pull the aryepiglottic folds together, closing the larynx. They are located in the larynx.

Iwona Zajac

Cierpliwość
2012-2015

Realizacja opowiada o wytrwałości w pracy. Na płótnie wyszyłam wypowiedź robotnika ze Stoczni Gdańsk oraz wzory tradycyjnych szwedzkich haftów. Płótno jest częścią tryptyku pt. "Cierpliwość".

Kiedy widzę jak wodują statek to jestem dumny, że przyczyniłem się do jego powstania. Czuję, że w nim jest część mojej pracy. Związałem się z tą pracą i muszę tu być do końca choć zdrowie nie dopisuje i nie raz mam włość.

Na wystawie można także zapoznać się z dokumentacją fotograficzną i filmową prac doktorskich absolwentów studiów doktoranckich ASP w Gdańsku, m.in. Doroty Nieznalskiej, Elżbiety Goldman, Katarzyny Swinarskiej oraz Katarzyny Podpory.

Dokumentacja prac doktorskich absolwentów Międzywydziałowych Środowiskowych Studiów Doktoranckich Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Elżbieta Goldman „Pogranicza”

Interaktywna instalacja „Pogranicza” została udokumentowana w formie 3.5 minutowego filmu z muzyką Mikołaja Trzaski, prezentowanego w pętli. Praca jest próbą ukazania wspólnego istnienia i przenikania odrębnych kultur i rzeczywistości, przebywania na granicy różnych światów. Artystkę szczególnie interesuje pogranicze między przeszłością, a teraźniejszością widziane z miejsca, w którym się obecnie znajduje. Swoje działania artystyczne opiera na kulturze żydowskiej.

promotor: prof. Janina Rudnicka, rok obrony: 2013

Dorota Nieznalska „Suur-Suomi (Wielka-Finlandia)

film jest częścią pracy doktorskiej Przemoc jako manifestacja władzy. Próba poszukiwania kodu wizualnego tożsamości narodowej w kontekście historycznego wydarzenia, jakim była Wojna Domowa w Finlandii w 1918 roku.

promotor: prof. Grzegorz Klaman, rok obrony 2013

Katarzyna Podpora „Trawy. Rzecz o zapisie”

Praca powstała w wyniku badań nad zjawiskiem narracyjności w postrzeganiu świata (pamiętania, odtwarzania go w historiach) oraz kwestią zapisu jako rzeczy, która znaczy podwójnie – ma znaczenie, czy też sens; zaś nadając formę narracjom myślanym znaczy je, spaja ponownie z rzeczywistością i udostępnia innym jako obiekt, wreszcie tworzywo. Proces zapisywania jest więc formowaniem. Element wiążący instalacji stanowią Trawy potocznie zwane sitowiem. Trawy istnieją tu wieloznacznie - są zarówno literą, jak treścią kolejnych prób zapisu.

promotor: prof. Katarzyna Józefowicz, rok obrony: 2014

Katarzyna Swinarska „3 portrety: Nieznalska, Baumgart, Ołowska”

film jest częścią pracy doktorskiej „Przemieszczenie. Interpasywność spojrzenia”.

promotor: prof. Henryk Cześnik, rok obrony: 2014

Doktoraty obronione w ramach Międzywydziałowych Środowiskowych Studiów Doktoranckich prowadzonych w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

mgr Dorota Nieznalska

Tytuł rozprawy doktorskiej: Przemoc – jako manifestacja władzy. Próba poszukiwania kodu tożsamości narodowej w kontekście historycznego wydarzenia, jakim była Wojna Domowa w Finlandii w 1918 roku.

Promotor prof. Grzegorz Klaman

Uchwała Rady Wydziału Rzeźby i Intermediów w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 21.05.2013 roku

mgr Anna Wejkowska – Lipska

Tytuł rozprawy doktorskiej: Visual (nie wizualne...). Przestrzeń architektoniczna „Nieidealnych” aktem twórczym projektanta i odbiorcy - celebrowanie doświadczeń i emocji w kontekście nauk i sztuk.

Promotor prof. Remigiusz Grochal

Uchwała Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki projektowe z dnia 16.12.2013 roku.

mgr Marta Flisykowska

Tytuł rozprawy doktorskiej: Idea globalności w projektowaniu produktów autorskich.

Promotor prof. Sławomir Fijałkowski

Uchwała Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki projektowe z dnia 16.12.2013 roku

mgr Elżbieta Goldman

Tytuł rozprawy doktorskiej: Pogranicza.

Promotor prof. Janina Rudnicka

Uchwała Rady Wydziału Rzeźby i Intermediów w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 10.12.2013 roku.

mgr Małgorzata Borowska

Tytuł rozprawy doktorskiej: Kozuch na ugotowanym mleku. Interdyscyplinarny charakter języka fotografii.

Promotor dr hab. Robert Kaja
Uchwała Rady Wydziału Rzeźby i Intermediów w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 10.12.2013 roku

mgr Dorota Borowska

Tytuł rozprawy doktorskiej: Malarstwo w ciemności, a dokładniej jego niewidoczna warstwa, która konstytuuje to co widoczne.
Promotor prof. Maciej Świeszewski
Uchwała Rady Wydziału Malarstwa w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 19.12.2013 roku.

mgr Jarosław Czarnecki

Tytuł rozprawy doktorskiej: Symbiotyczność tworzenia.
Promotor prof. Grzegorz Klaman
Uchwała Rady Wydziału Rzeźby i Intermediów w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 06.10.2014 roku.

mgr Katarzyna Swinarska

Tytuł rozprawy doktorskiej: Przemieszczenie. Interpasywność spojrzenia.
Promotor prof. Henryk Cześniak
Uchwała Rady Wydziału Malarstwa w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 31.10.2014 roku.

mgr Radosław Czerniejewski

Tytuł rozprawy doktorskiej: Interaktywne urządzenia i przestrzenie miejskie. Edukacja architektoniczna i aktywizacja społeczności lokalnych w kontekście Gdynskiej architektury modernistycznej.
Promotor dr hab. Marek Józwicki prof. ASP
Uchwała Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki projektowe z dnia 15.12.2014 roku.

mgr Marta Hryc

Tytuł rozprawy doktorskiej: Nie-zwykłość. Socjo-kulturowe konsekwencje działań projektowych na tle konfliktu między poszanowaniem praw własności a prawem do współdzielenia zasobów.
Promotor prof. Sławomir Fijałkowski
Uchwała Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa w sprawie nadania

stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki projektowe z dnia 15.12.2014 roku.

mgr Krzysztof Miękus

Tytuł rozprawy doktorskiej: I tak się właśnie kończy świat.
Promotor dr hab. Wojciech Zamiara prof. ASP
Uchwała Rady Wydziału Rzeźby i Intermediów w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 16.12.2014 roku

mgr Katarzyna Podpora

Tytuł rozprawy doktorskiej: Trawy. Rzecz o zapisie.
Promotor prof. Katarzyna Józefowicz
Uchwała Rady Wydziału Rzeźby i Intermediów w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 16.12.2014 roku

mgr Eurydyka Kata

Tytuł rozprawy doktorskiej: Słowo i materia. Wpływ typografii materialnej na znaczenie kompozycji oraz odbiorcę.
Promotor prof. Janusz Górski
Uchwała Rady Wydziału Grafiki w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 29.01.2015 roku.

mgr Joanna Zakrzewska

Tytuł rozprawy doktorskiej: Prze-myśleć piękno. Estetyka kaligrafii japońskiej.
Promotor dr hab. Jacek Miler prof. ASP
Uchwała Rady Wydziału Grafiki w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 27.02.2015 roku.

mgr Joanna Żochowska

Tytuł rozprawy doktorskiej: Teoria maski. Identity.
Promotor dr hab. Anna Bem Borucka prof. ASP
Uchwała Rady Wydziału Rzeźby i Intermediów w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne z dnia 17.11.2015 roku

Doktoranci Międzywydziałowych Środowiskowych Studiów Doktoranckich
prowadzonych w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku

Rok akademicki **2010/2011**

1. BOROWSKA Dorota	Wydział Malarstwa
2. BOROWSKA Małgorzata	Wydział Rzeźby
3. CYBULSKI Krzysztof	Wydział Grafiki
4. FLISYKOWSKA Marta	Wydział Architektury i Wzornictwa
5. GOLDMAN Elżbieta	Wydział Rzeźby
6. NIEZNAJSKA Dorota	Wydział Rzeźby
7. WEJKOWSKA Anna	Wydział Architektury i Wzornictwa

Rok akademicki **2011/2012**

1. CZARNECKI Jarosław	Wydział Rzeźby i Intermediów
2. CZERNIEJEWSKI Radosław	Wydział Architektury i Wzornictwa
3. HRYC Marta	Wydział Architektury i Wzornictwa
4. KATA Eurydyka	Wydział Grafiki
5. KONICZUK Marta	Wydział Architektury i Wzornictwa
6. MIĘKUS Krzysztof	Wydział Rzeźby i Intermediów
7. PODPORA Katarzyna	Wydział Rzeźby i Intermediów
8. RADZIEWICZ Tomasz	Wydział Rzeźby i Intermediów
9. SWINARSKA Katarzyna	Wydział Malarstwa
10. ZAKRZEWSKA Joanna	Wydział Grafiki

Rok akademicki **2012/2013**

1. BYKOWSKI Mateusz	Wydział Malarstwa
2. GEWARTOWSKA Agnieszka	Wydział Malarstwa
3. KALWAJTYS Anna	Wydział Rzeźby i Intermediów
4. KARBIŃSKA Katarzyna	Wydział Architektury i Wzornictwa
5. KUHN Klaudia	Wydział Architektury i Wzornictwa
6. LIPSKA Urszula	Wydział Architektury i Wzornictwa
7. MAJCHER Piotr	Wydział Architektury i Wzornictwa
8. MELLIN Magdalena	Wydział Malarstwa
9. STOLARSKA Marta	Wydział Architektury i Wzornictwa
10. ŻOCHOWSKA Joanna	Wydział Rzeźby i Intermediów

Rok akademicki **2013/2014**

1. CAŁA Iwona	Wydział Architektury i Wzornictwa
2. DANG THUY DUONG	Wydział Architektury i Wzornictwa

3. HEBEL-ŁUKIAŃSKA Dorota	Wydział Grafiki
4. LEŚNIAK Anna	Wydział Rzeźby i Intermediów
5. KOLESIŃSKA Maria	Wydział Architektury i Wzornictwa
6. KRÓLAK Agata	Wydział Grafiki
7. MATUSZEK Marcin	Wydział Architektury i Wzornictwa
8. PĘK Mateusz	Wydział Malarstwa
9. RONNBERG Diana	Wydział Rzeźby i Intermediów
10. WARZYCKA TUTAK Gabriela	Wydział Grafiki
11. ZAJĄC Iwona	Wydział Malarstwa
12. ZIELIŃSKA Emilia	Wydział Architektury i Wzornictwa

Rok akademicki **2014/2015**

1. BUJNY Jarosław	Wydział Grafiki
2. CYBULSKI Daniel	Wydział Malarstwa
3. DULEWICZ Urszula	Wydział Rzeźby i Intermediów
4. HELDA Yan	Wydział Rzeźby i Intermediów
5. IGNATOWICZ Filip	Wydział Malarstwa
6. JASTRZĘBSKA Martyna	Wydział Rzeźby i Intermediów
7. POLKOWSKA Agnieszka	Wydział Architektury i Wzornictwa
8. PTACH Karolina	Wydział Architektury i Wzornictwa
9. SKRODZKA Paulina	Wydział Architektury i Wzornictwa
10. SOCHACKI Robert	Wydział Malarstwa
11. SYNOWIEC Rafał	Wydział Rzeźby i Intermediów
12. WESOŁOWSKA Małgorzata	Wydział Architektury i Wzornictwa

Rok akademicki **2015/2016**

1. BOROWSKA Agnieszka	Wydział Grafiki
2. DITRICH PATURALSKA Katarzyna	Wydział Architektury i Wzornictwa
3. GUT Agnieszka	Wydział Architektury i Wzornictwa
4. KASPROWICZ Marcin	Wydział Architektury i Wzornictwa
5. KOBZDEJ Piotr	Wydział Architektury i Wzornictwa
6. ROGULSKI Marek	Wydział Malarstwa
7. SARBIEWSKA Mariola	Wydział Rzeźby i Intermediów
8. STALA Szymon	Wydział Rzeźby i Intermediów
9. SZACHNOWSKA Maria	Wydział Malarstwa
10. URYNIUK Natalia	Wydział Grafiki
11. WARWAS Natalia	Wydział Rzeźby i Intermediów
12. WLEKLIŃSKA Julia	Wydział Architektury i Wzornictwa

MOJE INTERMEDIA

Indywidualna karta intermediów

Esej wizualny Dicka Higginsa, czyli karta intermediów lub karta Fluxusu, przedstawiał/opisywał dialektykę znanego mu świata mediów. Część wizualna składała się z rysunku okręgów-zbiorów, które przecinając się, bądź zawierając w sobie, tworzyły obszary wspólne. Część eseistyczna składała się z listy mediów – każdemu ze zbiorów składających się na eseje odpowiadało medium sztuki. Można je pogrupować w trzy zasadnicze kategorie: związane z tekstem (słowem), muzyką (dźwiękiem) i działaniem na żywo (performatyką). Osobną kategorię stanowił conceptual art oraz science art i oczywiście Fluxus. O ile dwa pierwsze znajdują się na granicy zbioru intermedia, to trzeci zawiera się w nim w całości ba, mało tego – mniej lub bardziej są z nim związane wszystkie hybrydy medialne wymienione w eseju. Relacje między zbiorami-mediami autor opisuje metodą dialektyczną: media nakładają się na siebie i stapiają w nowe całości. Największy wspólny zbiór tworzą intermedia. Przesłanie jest jasne – Fluxus jest najdoskonalszą możliwą dialektyczną syntezą sztuki tego czasu.

Dialektyka jest metodą ujmującą dynamiczny, procesualny aspekt swojego przedmiotu. Higgins przewidująco umieścił w eseju zbiory puste, ze znakiem zapytania. Co w nich się znajdzie – tego w momencie pracy nad esejem jego autor nie wiedział, ale charakter metody nakazywał uwzględnienie kolejnych możliwych relacji

w jakie mogą wchodzić media – zbiory, powodując powstawanie nowych całości intermedialnych, czyli nowych mediów sztuki. Mimo iż dialektyka wymuszała otwartość całego systemu, to w eseju wyraźnie widoczna jest granica wyobraźni Higginsa, która wywodzi się ze sztuki awangard modernistycznych. Dyskutowany tu esej wizualny został zamieszczony w zbiorze tekstów zatytułowanym *Modernism since postmodernism* wydanym w 1997 roku. Dla Higginsa świat sztuki właśnie zataczał koło, awangarda zjadała własny ogon, zwany w dominującym wtedy dyskursie postmodernizmem. Esej Higginsa stanowi więc niejako podsumowanie historii awangard modernistycznych. Wtedy, gdy pisał/rysował on swój eseje, wczesny postmodernizm był *de facto* cytatem – media, a inaczej środki artystyczne, były używane w pełni ich autonomii artystycznej. Stąd w eseju nie ma wskazania na dyskursy kontekstowe, media nie są w żaden sposób ukierunkowane prospołecznie. Nie uwzględnia w nim więc tego, co dziś wydaje się podstawową misją sztuki – uczestnictwo w dyskursie społecznym, a nie li tylko artystycznym. To granice koncepcji Higginsa, których dzisiejsi twórcy są świadomi.

Prace prezentowane na wystawie i w tym katalogu, będącym książką artystyczną (*notabene* jednym z ulubionych mediów Higginsa), są wynikiem ćwiczenia realizowanego podczas zajęć z przedmiotu „Historia sztuki” dla studentów studiów III stopnia (doktoranckich) w ASP w Gdańsku w roku akademickim 2014/15. Polegało ono na użyciu wzorca formalnego karty intermediów i zastosowaniu metody dialektycznej Higginsa do stworzenia własnego eseju wizualnego. Jak więc wypełnić owe zbiory? To zadanie dwojakie. Po pierwsze ćwiczenie zmierzało do uzupełnienia, wykorzystania, bądź zastąpienia mediów Higginsa własnym zbiorem mediów i ich dialektycznych powiązań tak, aby powstał opis aktualnego stanu świadomości twórczej autora i związanej z nią praktyki artystycznej. Ale po drugie to powód do określenia własnych relacji ze światem sztuki i występujących w nim zjawiskami. Usytuowanie siebie i własnej pracy twórczej w owym świecie to propozycja jego uporządkowania na własnych warunkach.

dr Łukasz Guzek

NADBAŁTYCKIE
CENTRUM KULTURY

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
POMORSKIEGO

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

Punkt

PUNKTY - STYCZNE